USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila s soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: A. Y.**, zastoupen opatrovníkem Bc. D. B., pracovnicí Krajského soudu v Ostravě, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 4576/VL - 20 - 08 - TZ - 2003 ze dne 29. 9. 2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 2171/2003 - 19 ze dne 22. 3. 2004,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě byla zamítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2003, č. j. OAM - 4576/VL - 20 - 18 - TZ - 2003, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Proti tomuto rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě podal stěžovatel kasační stížnost, v níž současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Proto krajský soud vyzval přípisem adresovaným na adresu uvedenou v kasační stížnosti (P. S. p. R.) v řízení podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), stěžovatele, aby zaslal soudu vyplněný formulář k prokázání osobních a majetkových poměrů. Podle údaje na obálce, která obsahovala výzvu, nebyla zásilka vyzvednuta ve lhůtě. Proto Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. 24 Az 2171/2003 - 34 ze dne 26. 5. 2004 rozhodl, že se žalobci neustanovuje zástupce z řad advokátů. Také toto usnesení zaslal soud stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti a podle údaje na obálce nebyla zásilka opět vyžádána.

Ze soudního spisu (zprávy Policie ČR č. l. 41) Nejvyšší správní soud zjistil, že 7. 4. 2004 stěžovatel opustil P. S. p. R., kde byl přihlášen k pobytu. Nelze mít proto za to, že se v době doručení zdržoval v místě doručení. Nemohly být tedy splněny podmínky, pro náhradní doručení jednak výzvy k prokázání osobních a majetkových poměrů, tak i usnesení o

zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce (§ 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

Jelikož se uvedené písemnosti nepodařilo soudu doručit stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti, provedl úkony ke zjištění jeho skutečného pobytu, přičemž dospěl k závěru, že je neznámého pobytu. Z tohoto důvodu krajský soud ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 8. 7. 2004, č. j. 24 Az 2171/2003 - 44, opatrovníka.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Absence takového právního zastoupení je nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti, který je zásadně k výzvě soudu odstranitelný (srov. § 46 odst. 1 písm. a/ ve spojení s § 120 s. ř. s.). V důsledku nezjištěného pobytu však stěžovatel nemůže tento nedostatek podmínky odstranit.

Podle § 33 zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání rozhodnutí ve věci po dobu nejméně 90 dnů. Ačkoli je zde užito pojmu „žalobce“ vztahuje se i na řízení o kasační stížnosti. Označení hlavy IV. zákona o azylu zní „přezkum rozhodnutí ve věci azylu soudem“, není omezeno jen na řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Vyplývá to přímo z § 120 ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., podle kterých soud řízení zastaví, kromě případů tam uvedených i v případě stanoví-li tak zvláštní zákon. V daném případě je tímto zvláštním zákonem zákon o azylu (§ 33).

Nejvyšší správní soud s ohledem na to, že místo stěžovatelova pobytu není známo již od 7. 4. 2004, tj. déle než deset měsíců (krajský soud ještě opětovně zjišťoval dne 1. 10. 2004), použil § 33 zákona o azylu.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky § 33 zákona o azylu, a řízení podle tohoto ustanovení zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu